

Необновливи извори на енергија

Јагленот, нафтата, гасот (попознати како фосилни горива) како и ураниумот припаѓаат во групата на обновливи извори на енергија. Овие горива ние ги употребуваме и трошиме побрзо одколку што на нив им е потребно време да тие природно се создадат. Последица на тоа е дека порано или подоцна ние ќе останеме и без нив. Додека овие горива се обработуваат, транспортираат и употребуваат, создаваат сериозно влијание врз животната средина.

Во нуклеарните центри енергијата се добива со расцепување на јадрото на ураниумот. И покрај тоа што нуклеарните центри не продуцираат сулфур диоксид, во текот на целиот процес на производство на енергија од минирање до складирање на отпадот се троши многу енергија, така да во овој процес големи количини на стакленички гасови се испуштаат директно во атмосферата. Радиактивниот отпад може да остане радиоактивен и до неколку стотини и дури илјадници години, така да проблемот со неговото складирање сеуште не е доволно решен.

Во термалните електрични јагленот, суровата нафта и природниот гас се согреваат за да се создаде електрична енергија. Во текот на согорување на овие суровини, јаглерод диоксид, сулфур диоксид, азотен оксид и чад се испушта во атмосферата. Сулфурниот диоксид и азотниот оксид се претопуваат во атмосферските врнежи со што предизвикуваат хемиски промени и ја зголемуваат ацидификацијата на почвата.

Електраните и транспортот (99% од возилата се уште користат нафтни производи) испуштаат големи количини на јаглероддиоксид. Тој е главен причинител за појавата на стакленичкиот ефект кој доведува до зголемување на просечната температура на земјината атмосфера со што доведува до големи климатски промени во целиот свет.

Јагленот и ураниум не се одкопуваат само од длабочините на земјината кора, туку и од површинските рудници. Освен од естетска гледна точка каде што ја уништуваат животната средина, тие исто така ја загадуваат и водата, го загадуваат воздухот и предизвикуваат ерозија на земјата.

Суровата нафта треба да се рафинира за да може да се користи во возилата. Нафтата не е само важна како извор на енергија, таа исто така се користи и во хемиската индустрија, како дополнителна супстанца за многу продукти. Рафинериите (како и рудниците) носат големи ризици за животната средина.

Ако светската употреба на овие материјали остане иста тогаш резервите на јаглен ќе траат приближно уште за 150 години, а резервите на ураниум едвај ќе бидат доволни за наредните 50 години. Одкопувањето на јаглен и ураниум ја уништуваат животната средина. Длабоките рудници ги загадуваат подземните извори на вода, а со тоа се доведува до загадување на водата за пиење и може да настане и потонување на земјата. Остатоките од неупотребливиот камен кој е оставен во купови околу рудниците изгледа како лузна врз животната околина. Во случајот кога се ископува ураниум, 90% од материјалот ископан од рудниците е радиоактивен.

Веројатно ние го доживееме крајот на употребата на нафтата бидејќи светските резерви на нафта ќе трајат за наредните 20 до 40 години, а природниот гас ќе се потроши за наредните 40 до 50 години. Со одстранување на необработената нафта од длабочините и нејзино транспортирање до површината компаниите предизвикува загадување на водата во длабоките и површинските резервари со вода. Секоја година, 200 илјади тони на нафта се испуштаат во океаните и морината низ пукнатините во рафинериите, пристаништата и терминалите со нафтените бродови - танкери. Истекувањата низ пукнатините за време на пренесувањето на горивата преку цевководи како и транспортот на природниот гас во резервари се испушта штетни гасови во атмосферата.